

Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

### Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyitlitterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

# MURAKÖZ

### Előfizetési árak:

Egész évre . . . . . 4 ft  
Fél évre . . . . . 2 ft  
Negyed évre . . . . . 1 ft  
Egyes szám 10 kr.

### Hirdetések még elfogadtnak:

Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Ooppelik A., Daube G. L. és társánál és Herndl Brünben: Stern M.

Nyitlitterét 10 kr.

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ és SZÉPIRODALMI HETILAP.  
**Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.**

A „Muraközi tisztai önségélyező szövetkezet”, a „Csáktornyai takarékpénztár”, a „Muraközi takarékpénztár” sat. hivatalos közlönye.

## Néhány szó legelőinkről.

Hiába beszélnek nekem a földmivelők arról, hogy földjükből nem tudnak megélni, nem hiszem, mert ha csakugyan így volna, régóta több hasznót iparkodnának a földből kicsikarni, főleg pedig ha a tömördek legelőt észszerűbben mivelnék meg.

Én nem tudok jobban lehangelő képet magamnak elképzelni, mintha nyár derekán országunk bármely községi legelőjére kiállok s az vagy teljesen kopár, vagy pedig a tavasszal szálanként nőtt fű lerágott, leperzselt töveivel benőtt „legelő”, — melyen legfeljebb egy-egy bogács vagy szá mártóvis terpszekdik — kiöltött nyelvel kinlódni látom a rovarok szurása ellen védekező nyugtalan marhákat.

A legelőket így gondolni, ennyi földet így heverve hagyni megbecsülhetetlen pazarlás, melyet utódaink büniül róvnak fel mi nekünk!

A muraközi legelők még a türhetőbbek közé tartoznak, mert természetétől fogva oly előnyökkel bírnak, melyeket a legtöbb hazai községi legelő nékül: erdőrészeleteik vannak, többé kevésbé befásítottak s van többnyire száraz és nedves, pocsolás területük; éppen ezért annyival könnyebb a mi legelőinket kevés költséggel néhány év alatt megjavítani s annyival indokoltabb melőbb hozzálátni e munkához! Miképpen

rontják főleg a legelőt és miképpen kellene azt megjavítani, a következőkben óhajtom röviden megvilágítani.

Helytelen eljárás a midőn a legelő egész területén egyszerre legeltetünk s hozzá mindenféle jószággal, ezáltal nemcsak állatainkat hanyagoljuk el, de a legelőt teljesen tönkre tesszük. Nem mindenféle legelő való bármely jószágnak s mily könnyű volna a mi vidékünkön a legelő nedves, pocsolás részét a sertések számára élő sövénynyel elkeríteni, mert ez az ő elemük; míg a száraz részét a szarvasmarha, lovak számára főtartjuk, melyeknek a nedves legelő ártalmára lehet. Ha a legelő egész területén folytonosan legel a jószág, akkor úgy rája le ugyszólván a fűvet, a mint kinő, a fű is csak tengődik, s az állatoknak sem lesz mit enni, tehát a már elrekesztett területen belül újabb szakaszokat kell kijelölni, — legjobban élő sövénynyel elkeríteni! — s főláttva pl. 3-4 részleten 1-1 hélig legeltetni egymásután mindeniken. Nagy esőzések után nem szabad legeltetni, a marha összetapossa a legelőt, a fűvet pedig kiszakítja tövestül. Százszor több kárt okoz tehát ilyenkor a legelőn, mint a mennyi előnyvel jár a künnlétele.

Egy másik nagy baj, hogy, — már a legelés okszerű következményeképpen, — a legjobb fűfajok hova tovább kifognak és hasznaveheltlen fűvek vagy éppen káros tús

kés, mérges növények foglalják el a legelő területét. Az előbbieket szaporítani, az utóbbiakat irtani kellene mindenütt. A muraközi legelőket e tekintetben következőképpen lehetne legegyszerűbben megjavítani: elsősorban jobb helyt kis bekerített térségeket a lehető legjobb, itt jól termő fűfajokra kellene elvetni és e területeket sem legeltetni, sem kaszálatni nem volna szabad. E fűfajok magva a szél szárnyán vitetnek tova s minden évben új magot szórva a legelőnk egész területére, azt folytonosan javítanánk, mely munkában akár mesterségesen segítségükre lehetünk s a magot kézzel szét szórjuk. Igen kevésbe — ugyszólván csak jóakaratra, — kerül e munka s számos évre kihat jótekonny hatása. Különösen alkalmas volna a mi legelőnkre s pedig szárazabb helyekre. a kétélű zab (*Avena compressa* Henff.), réti csenkesz (*Festuca elatior* M.), olasz vadóc (*Lolium italicum* A. Br.), réti komócsin (*Phleum pratense* L.), mezei perje (*Poa pratensis* L.), stb., nedvesebb területekre az ecsetfű több faja (*Alopecurus*), a sovány perje (*Poa trivialis* L.), Harmatpázsit (*Glyceria fluitans* L.), a Bekmannia ercaeformis Host stb.

Mennél jobbak a legelőink, annál jobbak lesznek állataink, annál jobbmóduak leszünk magunk s annál gazdagabb lesz a mi édes hazánk!

Euphrasia.

## A „Muraköz” tárczája

### A MUŠALA.

(Bolgár utamból.)

— (Folyt. és vége). —

Mit csináljak most? Haragudtam, csakhamar tisztán láttam helyzetemet. Elesem nem nincsen! Ha ma nem megyek a Mušalára, e kirándulásom alkalmával nem mászhatom meg! — Barátaim most olvassák leveletem, melyben arról értesítem őket, hogy e havast megmászom, különösen Degen dr. barátom, ki Bulgáriába küldött, megvárja tőlem, hogy a Mušalát is megmászam; adott szavam kényszerít rá — s miután helyzetemet így jól megfontoltam, tovább folytatam utamat, 10 óra volt. Tiszta kék ég volt fölöttem s a nap ragyogó ábrázatával bátorítan látzott a nehéz munkára. Lent a völgyben sűrű ködült, melynek egyes foszlanyai már-már a csúcsok közelében usztak. Bár szép idő maradt a sőhajtottam magamban, tovább kapaszkodva a kopár szirten. Már már fölűnt előttem a csodált havas s a remény, vágy, megkíszerelte inam erejét. A köd azáltal folyton emelkedett s a láthatár, melynek szélé már régóta elmosódott volt, mindinkább összeshorult s a mindjobban emelkedő köd csakhamar megzavarta kilátásomat. Nehezebb lett a haladhatás is, de ott álltam már a keskeny tarajon, hol a Cadir-Tepe felől jövő ág avval a gerincezel egyesül, melyen én jöttem,

hogy egy kis völgyelében keresztülmenve a Mušala kup még jobban kicsipkézett meredek taraján a régőhajtott csucra kapaszkodhassam. Leültem a kinyúló szirten s néstem a mélyégbé, melyben a nem rég kerekedett szél a sűrű ködöt kavarta. Időnként szétfoszlott a sűrű gombolyag, s beláttam a Bisztricia festői völgyét: kísérteties megvilágításában.

Mily borzasztó látvány volt az! A Mušala teteje ivalaku taraj, melynek homoruan kivált oldala éjszának néz; egy kiterített hólegyező, melynek barázdáit e hőcsuzamlások vajták, szük medenczébe mutat, melynek kellőközépen a vakító hótól mint a szem a pillájától határolva nagy kiterjedésű ibolyaszín tengerszem terül el. E tengerszemből ered a Bisztricia, mely e magasan fekvő medenczéből vízessé képezve, csakhamar másba önti vizét, melyből újra másba folyva az amphitrátrákon fekvő tengerszemek egész sorozatát képezi. Bal oldalomon a kup közvetlen tövében zöld színű tengerszem vonta magára figyelmemet, melyből a Maricza, a Balkán félsziget legnagyobb ben-zülőlt folyója veszi eredetét. A kis patak keresztül folyik a már emített medencze kis részén, hol a Manzu alján fekvő többi vízét magába véve, a tekno keleti, geológiai alakulás következtében nyitott oldalán távozik. A kavargó ködfoszlanók a távolságokat megkészeve az úgy is rémes látványt még rémségesebbé tették. Az eső is permetezett már: minden csepp helye megátszott, a hol a börbe ütközött, de már csak 50-60 méter választott el a csucstól! Visszaforduljak! Nem! nem lehet! Főlkapaszkodok ha utolsó lehetem kerül is!

Hozzáálltam az utolsó részéhez! Csak-hogy mily tárazsító ut volt az! A tarajból ké-

ményként kiemelkedő sziklák a legkisebb érintésre leörtek, s szólni nem akaró morajjal még félelmesebbé, még rémségesebbé tették környezetemet. A nedves sziklák nem volt talpalatnyi hely, hova biztos lépéssel helyezhettem volna lábamat. Őrültem, hogy bozokor volt a lábamon; cipővel teljes lehetetlenség lett volna odáig is tölkapaszkodni. Vörös szívvel néztem a gazdag Saxifraga és *Semper-virum* flórát, de táskámba semmit sem rakhattam. Zsebembőm négy sarkát szíjaimra kötve, abba tettem a szebbnél-szebb, ritkábbnál-ritkább kis havasi növényeimet s alig voltam Bulgária legmagasabb pontján már is bucsut vettem tőle.

A meredek tarajon ügygyel bajjal leereszkedve a gerince oldalán, a Manzu és Mušala közt elterülő medenczébe iparkodtam eljutni, mely irányban számításaim szerint, leghamarabb érek haza. A nedves sziklákon, vizes gyepon csuszva, csakhamar lent voltam — úgy gondoltam — a völgyben, hol a gyalogösvényen könnyű sze-rel a fűreszig eljuthatok; — da családiam, a törpe fenő régióának felső határán voltam még csak, s hiába kerestem tisztát, hiába iparkodtam egy kis patak vízében a völgy mélyébe jutni! Keresztül kellett haladnom a törpe fenő erdőn is! Tudtam mit tesz az! — Volt már szerencsém a Magas-Tátrán Simonkai dr. barátom társaságában törpefenő állományon keresztül törni, s csak miután más kibúvót egyáltalában nem találtam, határoztam el magam e veszedelmes utra.

Eleinte lassan, biztosan haladtam, de vesztém türelmemet, — sötétedni kezdett már, eső is esett és 4 órányira vagyok még a kunyhótl! Elestem... a rugékony ág, melyre ráestem, engedett, belemártott az alatta levő tőzeg vízébe, hogy nagyobb erővel néhány lépésnyi távolságra

## Tudnivalók a meteorologia köréből.

(Folyt.)

A viharjóslatoknál elért eredményt, a vele foglalkozók figyelmét most arra terelte, hogy nem lehetne-e egyes helyeken vagy vidékeken is a bekövetkezhető időjárást előre meghatározni illetőleg megjósolni. Ezen időjárási elmélet gyakorlati keresztülvitelénél Amerikát illeti a dicsőség. Itt azonnal — 1846. — társulatok keletkeztek, melyek az ügyet magukévá téve, gondoskodtak a kellő számú meteorológiai állomások felállításáról s azok berendezéséről; — 1870-ben midőn a washingtoni központi intézet felállított, akkor az állam vette kezébe a vezetést; az állomások kezelése s az észlelések teljesítése pedig katonai csapatokra bízott, melyeknek legénysége az e célra felállított külön gyakorló iskolában nyar oktatást. Az Észak-Amerikai egyesült államokban járt tudósok a katonai berendezés mellett elért eredményt meglepőnek és nagyszerűnek mondják. Az európai hatalmak közül első volt Franciaország 1853-ban, mely az időjárás állapotok jelentéseivel behatóbban foglalkozott s úgy nevezett »nemzetközi« napi jelentéseket adott ki, Osztrák Magyarbirodalomban 1877. évi óta szokásban van a nemzetközi napi jelentés, mely 24 bel- és 44 külföldi állomás jelentéséből áll és pedig: 18 osztrák, 6 magyar, 10 olasz, 9 német, 7 francia, 6 orosz, 6 svéd és dán, 4 angol és 2 török állomás.

Hazánkban már a múlt században történtek meteorológiai feljegyzések s mint más-  
hol, úgy nálunk is csillagdok foglalkoztak legelőször a légköri viszonyok kipuhatólásával s megfigyelésével. Legrégebb észleleti adataink 1872-évről a budai kir. csillagdoból származnak; talánuk továbbá meteorológiai észleleteket, melyek Kolozsvárott, Pécsen, Mehadiaiban, Maros-Vásárhelyen, Fiumében, Temesvárott. Pozsonyban jegyeztettek fel, azonban sem állandó állomások, sem rend-

szeres pontossággal vezetett észlelések nem léteztek

Az állandó meteorológiai észlelések felállítására s azok teljes felszerelésére vonatkozólag 1847-ben Berde János kolozsvári tanár igen praktikus indítványt tett, t. i. »hogy a magyar orvosok és természetbuvárok vándor társulata évenként összejövetelük helyén, ha szükséges egy légsúly, egy hő és egy légmérőt és talán egy szélrózsát is hagyjanak hátra emlékül és hogy ily módon pontos adatokkal gazdagítsák a hazát«.

Bécsben a hőmérséki feljegyzések már 1775. év óta folytak, de az úgy teljes kifejlesztése és átalakulása csak 1848 és 1851. évre esik. Ugyanis 1848-ban történt, hogy dr. Baumgostner András, az akkori cs. kir. tudományos akadémiáé alelnöke a műszerek beszerzésére és az észlelési állomások berendezésére évi fizetését felajánlotta; 1851. július 23-án pedig felállított az osztrák cs. kir. meteorológiai központi intézet.

Az észlelési háló — Osztrák-Magyar birodalom területén — 1849-ben 3 állomást foglalt magában. Magyarország ezen hálóban csak egy állomással — Selmecz — volt képviselve, 1851-ben 39-re terjedt ki, ezek között 4 esik Magyarországra, t. i. a selmeczi, pozsonyi, nagyszébeni és brassói állomás, 1851-ben az összes állomások száma: 43, hazánkban 3 volt. Ezen évtől kezdve Ausztriában az úgy igen kedvező fordulatot vett, a mennyiben a cs. kir. központi intézet felállításával a mellék állomások száma is tetemesen szaporodott; míg ellenben nálunk igen sokszor visszaesés is mutatkozik, mint azt a következő számok is mutatják: 1851-ben volt 3, 1854-ben 17, 1855-ben 19, 1856-ban 21, 1857-ben és 1858-ban ismeretlen az állomások száma, 1859-ben 28, 1860-ban 31, 1861-ben 22, 1862-ben 21, 1863-ban 20, 1864-ben 23, 1865-ben 26, 1866-ban 35, 1867-ben 36, 1868-ban 38, 1869-ben 44, 1870-ben 42.

A fent kiírt adatok dr. Schenzl Guidó a meteorológiai és földdelejtességi m. kir. központi intézet igazgatójának összeállításán alapján soroltattak elő, ki azokat a bécsi meteorológiai központi intézet évkönyvéből merítette s melyekről azt mondja, »hogy fölkételességre igényt nem tarthatnak, miután több észlelő, miután éveken át nagy szorgalommal és lelkiismeretességgel tette az észleleteket, azokat sem a bécsi központi intézetnek be nem küldte, sem pedig más uton nyilvánosságra nem hozta«. Ezen állítás valószínűsége jellegével bir ugyan, de miután más hitelesebb adataink nincsenek, így ezeket kell szemünk előtt tartani s ezek szerint kell az ügy haladását vagy hanyatlását mérlegelni.

A magyar tudományos akadémia a magyarországi központi meteorológiai központi intézet felállítását már 1860. évi jun. 18-iki gyűlésén czélba vette, a midőn elhatározta »egy matematikai és természettudományi bizottság kiküldését, melynek feladata a Magyarországi természettudományi megismertetésére vonatkozó adatokat gyűjteni, rendezni és közzétenni.«

A bizottság azonnal meg is kezdte működését, mely nem is volt eredménytelen, azonban az akadémia óhaja csak 10 év letele után teljesült be, t. i. midőn 1870. év április 8-án Ő felsége legnagyobb elhatározásával Magyarországon egy külön meteorológiai központi intézet nyert szentesítést.

Ezen időtől fogva Magyarország területén legmegbízhatóbb adatok »meteorológiai évkönyvei« alapján az észlelést állomások száma következőleg növekedett: 1871-ben volt 47, 1872-ben 57, 1873-ban 69, 1874-ben 79, 1875-ben 77, 1876-ban 85, 1877-ben 86, 1878-ban 89, 1879-ben 96, 1880-ban 109, 1881-ben 154, 1882-ben 175, 1883-ban 205, 1884-ben 222, 1885-ben 231, 1886-ban 227. Ezen évben dr. Schenzl Guido 35 évi nyilvános működés után jól kiérdemelt nyugalmába vonult. — 1887-ben 210 állomás volt.

eldobjon, hol más ág hasonlóképen jár el áldozatával Szerencsémre közel voltam már az övényhez. Odaérve, ruhám csak foszlányokban takarja testemet, kezem, arcom vérvért, s a midőn közel a teljes kimertüléshez, a földre ültem, hogy a kevés növényt, melyet magammal hoztam, a táskába rakjam; akkor vettem csak észre, hogy sem kendő, sem szij, sem növényt! fejembe szököt a vér! elszedültem... mikor fölcsudtam még egy fájó tekintetet vettem a Mušala hóhéler cücsára s gyorsított lépésekben a fürész felé tartottam.

Későn érkeztem a kunyhóba, hol belépve öszerogytam. Szlávi önelégedetten a tűz mellett ült s falatozott az előbb hamuban süttöt pogácsából. Nem szóltunk egymáshoz, de alig szedtem össze magam, elem talála pogácsájt is. meg a kenyeret is, melyet ő vitt vlna fel a havasra. Kevés kenyér meg a még meleg pogácsa hamar helyre hozott. Másnap korán felébredtem s elhatároztam, hogy lóval a Maricza mentem számos példányban meggyűjtöm azokat a növényeket, melyek Bulgária florájára kiválóan jellemzők s a melyeket centuriákban is szívesen elfogadnak.

Szlávi keresi a lovat... nem találja! nircsen! A munkások látták már a medvét is a mely hajnal hasadtán lovunkat elragadta. Emberek káronkodott, a munkások nevettek, de vettem észre, hogy érzelmeik nem természetesek s türelmem utolsó cseppjét is elvesztvén, rájessziettem vezetőmre. Ha 9 órára elő nem teremti a lovat — mondom — eimehet s én az épen megérkezett labordó munkásokkal vittem le holmimat. Addig me ritam Degen barátomnak levelemet s alig készultem el soraimmal, megkerült a ló is. Estig beraktam vagy 400 iv növényt.

Másnap reggel (e napra már nem volt ennivalóm) főlraktuk Rozinántera kissé megnőtt táskáimat, a préseket s még egy bucsu pillantást vetve a Mušalára, utnak indultunk Samakov felé.

Utközben egy a Hieracium sparsunhoz hasonló, roppant feltűnő holgyomál vonta magára figyelmemet s miután vezetőknek odakiáltam »es ikáj!« hozzá láttam gyűjtéséhez. Azalatt míg még több Pinus Pence bokrot megvizsgáltam, nincse tobzrajta: szépen tovább ment az én emberem. — Siettem utána, de alig ha'adtam 100 lépést, 3 felé is ágazott az út. Melyiken ment már most a vezetőm? Egyik egyenesen föl a gerincezre lát-szott vezetni, a másik a gerincez oldalán tovább vitt, a harmadik levezetett a völgybe. Megyek a középsőn, gondolom, legkönnyebben juthatok így bármelyikre. Siettem, noha most éreztem csak a havasi excusió fáradalmait. Hegynek föl meg hagyján, de lefelé! Jábam, térdem legkisebb meg hajtásra bebiesaklott. Utközben eszembe jutott, hogy a ló lábanyomát kellett volna nézmem, úgy a helyes utra találhattam volna. Nézem az utat, azon ugyan nem járt mostanában ló, elsévedtem tehát. Föl a másik utra, mert arra ömlékeztem, jövet felülről a völgybe ereszkedtünk. A hogy körül réztem, miképen juthatok el leghamarabb a felső utra: a legszebb Pinus Pence grsb. erdőt láttam a maga legszebb vgetatiójában körülöttem. 5—6 dm. átmérőjű fak telve porzós barkákkal, telve termésekkel. Nyomban tetején voltam az egyik fenyőnek s lázas sietséggel vágtam le a tobzós galyakat.

Csakhamar éreztem azonban, miképen fogy erőm s ha még egy ágat lefűrök, lajhárként a földre pattanok; leereszkedtem, összekötöttem a száz ivre terjedő galyakat s két óra mulva emberemmel is megeltem, a mint a felső uton egy szép tisztáson lovat legelgeted. Közél hat órai ut egyfolytában lefelé haladva volt még hátra, pedig mily keserves volt lefelé való menetelem! Fülemben zengtek Blücher szavai, melyekkel — Wellingtonnak segítségére menvén — katonáit buzdította (élénk emlékei gyermekkori olvasmányaimnak)... fölhaználtam erőm utolsó maradekát, és... ment!

Este már Samakov közelében voltam. kopár sik legelőn, mely hortobágyi kirándulásomat s avval edes hazámat juttatta eszembe. Kopár terület és édes hazám! mily ellentmondás! s mily igaz reám nézve! Láttam a Vaskapu feől a Relyezát ormát, a mint a buczuzó nap utolsó sugara azt megaranyozá; láttam a Pop Iván b-juzs alakú tetejét, a mikor a fölkelő nap bibora tüzbe borítá erdős fejét; láttam a Magas-Tátra fellegekbe nyuló gránit kupjait s nem egy aranykalászal díszes rónáját az országnak; de nem láttam még edes hazám szeretett népét, a tősgyökeres magyar fajt a maga szűzies eredetiségében.

A múlt tavasz folyamán a Hortobágyra küldtek (az orosz puszták néhány szőkevényét szedtem ott) s ez alkalommal megismerkedtem hazám népével is! Igen! ott a Hortobágyon, ott szerettem csak meg igazán hazámat! s ezért van hogy a samakovi pusztá a felejthetetlen Hortobágyot s avval hazámat juttatá eszembe.

A faluba értem. Ünneppnap volt. A lakosok különösen a kíváncsiabb elem az asszonyok utcákon ültek — mint a mi svábainknál divik. — Ruhám rongyokban fityegett le testemről, kezem sebes volt: az éhség meg talán a — honvágy, fájó érzelmeiket rájoltak arczomra; .. néhány jószívű asszony pénzt dobott elémm... koldusnak néztek!... Én pedig addig is mig a korcsmaig érkeztem, azt tervezgettem, hogyan és mikor mászom meg e nagyszerű havast újból.

De ilyen az élet! itt vagyok Csáktornyan, új működési helyemen s most is sokszor vissza-vissza vágyom a szép havas birodalmába, mely annyira lebilincelté kóbor lelkemet s napról-napra jobban érzem: ki a havas vizét issza, vágyik annak szíve vissza.«

Wagner János.

A szóban forgó év közepe táján az intézet igazgatói állására dr. Gruber Lajos neveztetett ki, ki azonban néhány havi működés után gyógyíthatlan betegségbe esett s így az intézet fejlesztéséhez nem járulhatott. 1888. évben 190 állomás volt. Ezen évben az intézet ideiglenes vezetésével Kurländer Ignáczt bízott meg. 1889-ben 196 és 1890-ben 237 állomás volt; a legutóbbi két évről nem készek az adatok

Közli: Jenei G.

(Folytatjuk)

## Különfélék.

— **Iskolai ünnepély.** A csáktornyai áll. tanítóképző-intézet e hó 6-án báró Eötvös József nagy alkotása, az 1865-ik évi népoktatási törvény szentesítésének 25-ik évfordulója alkalmából az intézetben Eötvös ünnepélyt rendez

— **Gáspáris emlékoszlopára** ujabban adakoztak: Dr. Mandel Pál orsz. képviselő 10 frt. Hrusóczi Elek mura-siklósi tanító 65 kr. Kutnyák József göröghegyi lakos József fia lakodalman begyűlt 6 frt 50 kr. mely összeghez járultak: Kecskés Ferencz plébános 1 frt. Majhen Ferencz tanító 50 kr. Kutnyák József (házigazda) 50 kr., a vőlegény és menyasszony 60 kr., Kósz Péter bíró 50 kr., Kutnyák Mátyás 50 kr., Novák Mihály 50 kr., Kutnyák Mihály 40 kr., Kutnyák Róza (háziaszony) 50 kr., Krályics István és neje Kata 25 kr., Korai István 20 kr., Házsics József 20 kr., Kutnyák István és Margit 20 kr., Kodba Magda 20 kr., Oletics Márton 10 kr., Kovácsics Ferencz 10 kr., Flán Mihály 10 kr., Zsárdin Ilona 10 kr., Kodba Mihály 10 kr., Czollár György 10 kr. — Nem zárhatjuk be ki mutatóunkat, hogy úgy az indványozónak, valamint az adakozó lakodalmas népek ezen követésre méltó szép tettéért a b zottság nevében hálás köszönetet mondjunk. Vajha minden muraközi községben a népvezetők gondolnának lakodalmaik alkalmával Gáspáris-emléksobrára, melylyel egyuttal a hazafias érzelmek ápolásának és terjesztésének is hasznos szolgálatot tennének.

— **A csáktornyai jótékony négyzet** folyó hó 26-án Kollarics Mihályné elnöklete alatt választmányi ülést tartott, melynek főbb tárgyai a következők voltak: 1. Az egyzet saját pénztárából több szegényt tüzelőfával segítse; továbbá az elemi népiskolából több szegény, de árva tanuló lábbelivel lát el, a tárgyak beszerzésével Kollarics Mihályné és Probst Ferenczné urnók bizattak meg. 2. Miután az egyzet 3 éves ciklusa 1893 évi december hó 31-én lejár, hogy a vezettség és az ügyek folyása meg ne akadályoztassék, a választmány 14 tag aláírásával újból kimondotta az egyzet egyesülését. Tagok gyűjtésére ajánlottak: Kollarics Mihályné és Bernyák Károlyné urnók. 3. A pénztár megvizsgálására kiküldött bizottság áll: Kollarics Mihályné, Bernyák Károlyné és dr. Krasovecs Ignáczné urnókból

— **A korcsolyázó egyesület** elnöksége elhívja mindazokat, kik az egyesület tagjai óhajtanak lenni, szíveskedjenek a Pethő Jenő ur gyógyszertárában kitett íven ebbeli szándékukat nevük aláírásával nyilatkoztatni.

— **Sárközy Sándor** jeles magyar zene-kara folyó hó 2-án — vasárnap — este 8

órákor a »Hattyú«-vendéglő éttermében hangversenyt tart. A zenekar tagjai e helyen is kéri a t. közönség pártfogását.

— **Megyet hírek** Zalamegye törvényhatósági bizottsága december 11-én közgyűlést tart. — Zala Egerszegen cukorgyár felállítását tervezik. — Nagy-Kanizsa városa József főherczeg-t hódoló felirattal fogja jubileuma alkalmával üdvözölni. Keszthelyen a városi tisztújítás mind nagyobb mozgalmakat idéz elő jelölve vannak városbírónak Jány István, helyettes városbírónak Riersch József. — A keszthely-sümeghi helyi érdekű vasut kiépítését az érdekeltség elhatározta; a végrehajtó-bizottság elnökéül Eitner Sándor, alelnököknek Papp Sándor és Hertelendy József jegyzőül Lukonich Gábor választott meg. — Szűcs Ábel alsó őrsi tanító 91 éves korában elhunyt.

— **A mi suszterünk nyelve** Mondjam e meg a nevé? A tisztelt olvasó úgy is rá fog ismerni mikor jelzem, hogy a mi suszterünk [bordái között a leglágabb csirizhez hasonló szív dobog De néha az atyai in telem kitör és a hátramoszdítójának, Jancsi nak a hátát igényli Sőt néha a fejét is üti, hogy meg ne sántuljon. De bármily kemény a Jancsi koponyája, az sem állotta örökké a munkárabuzditást és egyszer csak beszakadt. Sirva ment a héten a rendőrségre, fájdalom-díjat követelni. Becitálták a majsztramat is. — Mit szól a Jancsi vád ára májszter ur? — Hát, kérem ezen ifjú börtgyakornok testi csontozatát nem rossz indulatú cézzattal indítványoztam hátrányba, mivel én testi domborzatára akartam utalványozni ama súlyos következményű sujtást, de ő lehajolva-hustömör domborzata helyett vékony csontzállapobtan levő koponyáját hoztam szétörési helyzetbe. — Bármily ékes hangon adta elő a mi derék suszterünk a kis bajt, pénzbiroságra ítélték, meg néhány napra, arra a felszólításra, hogy felebbez-e, így felelt: Tiszta sor! Feljebbezési rekapitulációm néhány szóban kifejezve ez: Tulzottsági szigort látok fenforogni a hitvány börtgyakornoki koponyáért.

## Irodalom.

— **Előfizetési felhívás** „Hangulat“ című mel még ez év folytán egy füzet verset szándékozom kiadni. Lírai versekre nézve nem tartom ugyan valami kedvezőnek az időt; de ha tovább várok, tudom akkor sem lesz kedvezőbb. Alkalmas kiadó híján magam leszek a kiadó is. Ezembe jut ugyan a Hunfalvi Pál esete, a kinek midőn „Magyar Nyelvészet“-ét az ötvenes években egy svéd tudós azzal bámulta meg, hogy ő náluk ilyen vállalat alig volna lehetséges: Hunfalvi kedélyes őszinteséggel így válaszolt: „Dehogyan nem, csak tegyenek úgy mint én: megírom én magam, kiadom én magam és elolvassom — én magam. Szeretném, ha — már csak a munka felosztás elvé él fogva is — e harmadik dolgot az olvasóközönség vállalná magára. Ez egyetlen ezéja az előfizetési felhívásnak Kötetem ez év deczember folyamán jelenik meg 9—10 ivnyi terjedelemben. Előfizetési ára: 3 korona, diszkötésben 5 korona. A megrendelést kérem nevenre Szász-Régenbe küldeni legkésőbb deczember 15-ig. Szász-Régen, 1883. évi november hó Szabolcska Mihály.

## CSARNOK.

### A száműzött.

Testvéreim messze vannak,  
Szüleimet sem láthatom?  
Meg is haltak talán már rég?  
Ugy nyom és sujt a fájdalom.

Feleségem s gyermekeim!  
Mit csinálnak e szegények?  
Itt külföldön szép hazámtól  
Távol a bűk s gondok tépnek.

De a kinok és fájdalmak  
Nem is azért sebzik keblemet;  
Mert hazámtól s kedvesimtől  
Oly annyira távol estem:

Hanem a bú tengerár'a  
Azért aggaszt, azért éget,  
Hogy azok sem boldogok, kik  
Ott az édes honban élnek.

Várossy Mihály.

### Gazdagság.\*)

Hogyha kevélykedő gazdagokat látok:  
En még kevélyebben nézek le rájuk.  
— Mit ér, ha szegények szívben, szeretetben.  
S büszke vagyok rá, hogy koldusnak születtem.

De ha koldust látok árván, elhagyottan:  
Lehajtom fejemet megalázkodottan:  
Megered könnyüje mind a két szememnek:  
S a gazdagok sorsát akkor irigylem meg!

Szabolcska Mihály.

### V á l á s.

Most megyek el innen, most megyek,  
Hogy lehulltak mind a levelek,  
És az erdő némán szendereg,  
Most megyek el innen, most megyek.

Ott visz el az utam mellette,  
Csak valahogy föl ne ébredne,  
Minek szomorítám, óh minek?  
Jobb nekünk így szóllan válni meg.

Hogyha most leveles nyár volna:  
Hej, tudom szomorún susogna,  
S apró lombjairól a fáknak,  
Fényes harmat-könnyek hullának.

— Most megyek el innen, most megyek  
Hogy lehulltak mind a levelek.  
És az erdő némán szendereg,  
Most megyek el innen, most megyek!

Szabolcska Mihály.

\*) Mutatványul szerzőnek „Hangulatok“ című, sajtó alatt levő] verskötetéből. Ára füzve 3 korona. diszkötésben 5 korona. Megjelenik még ez év folyamán. Megrendelhető „Szabolcska Mihály, Szász-Régen“ címzéssel. Előfizetéseket szívességből lapunk kiadóhivatala is elfogad.

FELELŐS SZERKESZTŐ

MARGITAI JOZSEF

8 urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pošiljke tišće se zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime Margitai Jožefa urednika vu Čakovcu.

## Izdateljstvo:

Knjžara Fischer Filipova kam se prodplata i obznane pošiljaju.

na horvatskoj i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk. Izlazi svaki otijeden jedanokrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva C. Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i. t. d.

# MEDJIMURJE

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 4 frt  
Na pol leta . . . 2 frt  
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i šal računaju.

## Gasparicsev-spomenik.

Više kak dvesto forintov se je izdralo do vezda za Gasparicsev-spomenik. Nije velika šumma, ali lèpa, i za lèpu ju včini on cilj, za koju su ju domorodci darovali.

Ovih dnevov su nam na novo privjavili dare za spomenik. Med ovimi lendavski ors. ablegat daroval je 10 ftoov, a na jednim gostovanju svati su med sobum zeb rali 6 ft 65 krajcarov. Osobito tomu se moremo svi radovati, da medjimurski muži i žene tak vu trudnih poslih svojih, kak i vu zabavih svojih zmisliju se na onoga, koj je za domovinu i za njihovu vezdašnju slobočinu vu 1848. letu vojuval i martirski smrt pretrpel.

Naj si zeme pe'du medjimurski puk od Legrada gori do Strigove, da je moći vu gostovanjih i na dobre i domerodne cilje mislići Vu tem poslu nasledujmo vu Sv. Martinski fari stanujuće goste Kutnjak Jožefa zvanog poljodelca, koji su na naš lèpi cilj alduvali.

Sve poštvane i vredne svate i goste pozivljemo, da naj vu gostovanjih svoje krajcare skuppobereju i naj na spomenik Gasparicsev nam pošleju:

Na novo darovali su sledeći:

1. Dr. Mandel Pál ors. ablegat Buda-pešt 10 ft.

2. Hrusóczy Elek učitelj Mura-Sik'ós 50 kr.

3. Svati i gosti vu gostovanju Kutnyák Jožefa Göröghegy (Gerkavesčak) 6 ft 65 kr. I to:

Keeskés Ferenc plebanuš 1 ft.

Majhe Ferenc učitelj 50 kr.

Kutnyák Józef (hižni gazda) 50 kr.

Mladoženja i zaručnica 60 kr.

Kósz Peter biroov 50 kr.

Kutnyák Matjaš 50 kr.

Novák Mihalj 50 kr.

Kutnyák Mihalj 40 kr.

Kutnyák Roza (gazdarica) 5) kr.

Králics Štefan i žena Kata 25 kr.

Koray Štefan 20 kr.

Házsiacs Józef 20 kr.

Kutnyák Štefan i Margeta 20 kr.

Kodba Magda 20 kr.

Oletics Martin 10 kr.

Kovacsics Ferenc 10 kr.

Flán Mihalj 10 kr.

Zsárdin Jela 10 kr.

Kodba Mihály 10 kr.

Collár Gjura 10 kr.

Svim skupa svoju hvalu izrazi

Vu Čakovcu, 1893. 30 ga novembra

Komišija za Gasparicsev-spomenik.

## Kak su se starci posvadili.

### I.

Staromu Vinceku je bilo dobro. Dal mu je Bog vsega, kaj je čovčku tréba, da živi dugo i spokojno: dobre dèce, zdravja i imetka do zadovoljstva. Vincek je bil i vu tom sređen, kaj se nije moral mučiti pod stare dane, da mu neprepañe, kaj je za mlada stekel. Szin Martin ravna čólim gospodarstvom već tri ljeta; on komaj kaj nalgledava, vužge pipu, navrne se ve sim i tam, odšee se na polje, kuliko god put mu je volja.

Najrajsi ide k susedom. Najbližeši mu je Štrbec. Poznaju se od mala i stanuju jeden do drugoga: hiža tiče se hiže, streha streha. Kad se poročkaju, onda su kak dva kokoti, kad se našušuriju; srde se i kriče, mašaju rukama, ljute se. Ali najte mislići, da zato prestaju biti prijatelji. Vincek se dobro izkašlja, ter mu odlehne na prsima, kak da bi se napil lipovoga teha, a Štrbec nebi mogel niti spat, da se gla kaj malo nebi razljutil.

To su vam stari i verai prijatelji. Pogledajte plot izmedju njihovih vrov. Vu sredini imaju vrata, da nemoraju črez čéj vrt, najpredji na zavrtje, pak onda od tud jeden k drugomu na navadna vrtna vrata. Zikaj su predri na plotu vrata? Zgodilo se vnogo puta, da je jeden ili drugi nakučcal na

## Z A B A V A.

### Slutnje.

Slutiti znamenuje, već naprvo čutiti, da se bude nekaj dogodilo. Koliko ih ima, koji mogu posvidočiti, da su za nekoga, koga već dugo nisu videli, samo se na jedan krat sami ob sebi zmislići, i izbilja su se on isti dan još: njim na ulici sretnuli li ih je da-paće doma pohodil. Neimamo li primierah dosta, da se je nekomu nekaj zvidlo, na kaj niti nije mislići, a drugi dan se je ono izbilja zgodilo?

Ova anda naprvo čutenja se zovu „Slutnje“ jer se naprvo čutiti veli: „slutiti“.

Nisu svi ljudi sposobni slutiti, a oni koji jesu, nadareni su sa čutljivimi, više manje razdraženimi živci (nervus), ilići jednom rečjum rečeno: oni nagiblju na slutnje. Za istinitost sliedećih dogodajah, izvan onih dvih zadnjih ovde u redu, koje imam iz tretje ruke, mogu dobar stati, jer je imam od odličnih i zaufanih osobah, koje su je same doživle i meni pripovedale.

### I.

Gospodična E. R. kći protestantskog svćenika, se je jedne večeri u sobi, u kojoj je sama spala, u posteli legla, kad se na jedan krat probudi. Sva začudjena gleda na lampu na stolu, koju je ona prije bila vgasnula, a sad je gorela te je polag nje sedel dijače, kakovih deset godin star, koj je pri njih bil na košti; isti je pri stolu sedel i dole gledal, kak da bi kaj čtel.

Kad je gospodična R. na lampu svoj pogled hitla, znikne sve od stola i ona je ostala u tmini. Gospodični je sal postalo čudnovato pri duši; ona hitro hiti kikli na se i odeži u sobu materinu, gde je od straha samo rieč „Adolf“ mogla zgovoriti. Tak se je najme rečeni dijačec zval.

Kad je malo k-sebi došla i sve pripovedala, poglednu u sobu dijačeca, ali ga najdu tvrdo spati. Preišcu i ostale postelje u kojih su menjša dieca spavala, i sad se je vidlo, da su baš u pravo vrieme došli, za da namenjše, koje se ie hotelo zadušiti, oslobode. Diete si je najme u snu vugel od plakte tak daleko u usta porinulo, da je već bilo sve modro u l'cu. Bez onog pojava (ili senje) bilo bi se diete posve sigurno zadušilo.

### II.

Gospa P... bila je, kakti mlada frajla još, u D... Žvuča sa jednom starovičnom gospum, groficom H... vsko sprijateljena. Jedne noći je u svojoj sobici baš slučajno skoznuvala. Ona je ravnic već u postelji ležala, ali nije mogla zapatsi, te je konačno i dvanajst vur čula tući.

Na jedan krat se hižna vrata odpru i pred njezinom posteljum stoji kip njezine stare prijateljice. Ova prepoznava posve izviestno kapu, koju je ona navadno nosila. Za jedan hip ali, znikne kip izpred njezinih očiih kakti u megli.

Drugi dan dobi rečena gospa telegram, da joj je prijateljica grofica H... baš ob pol noći umrla.

### III.

Gospa B... kod koje sem ja kakti dijak još bil na stanu, povedala mi je, da je one noć, kad je njezin otec, koj je u Lincu živel živel, umrl, vidla, kak su se njezina vrata na jedan krat odprla i med njimi na pragu je stal njezin otac.

Nadalje joj se je se dogodilo, da je na jedan krat vidla jednu svoju prijateljicu u

sejmu ili vu selu kakve novosti, ter se pažuril, da ih izpripove susedu i već se veselil, kak se bude ov veselil, čudil ter razkolačil oči. Ali dok je moj čovek obhđjal hižu i odpiral dvojka troja vrata, izhlapilo je ono iz glave, kaj je najznameniteše.

Onda stupi na pėdu Vincek pred Štrbeca, počese se za vuhom pak počme zlovoljno; „Hotel sam ti — Andraš — nekaj reći; ali kak da su mi coprnice mozga izpile; ve se nemrem zmislići.“

Andraš pokuša napeljati suseda na pravu misel; ali zabadava . . . i prešli su drugam; nu sused ostal je zle volje i povrnul se dimo nezadovoljen.

Kad se jenkrat tak dogodilo, rekel je Štrbec: Vsaki dan smo staresti, a star čovek težko pamti. Nebi li dobro bilo, da prederemo vrata vu plotu? „Zakaj bi obhđjala?“

Vincek je pristal na to i koji dan kes n-se neobhđajaju susedi staglja i tvrte, već dohadja jeden k drugomu na nova vrataca. Veselili su se toga stari pak i deca. Kad idu otci na mala vrata, gđo bu zameril Vincekovomu Martinu, kaj se je i on navadil ter dohadja k Štrbcu na mala vrata i to povėda kakti novosti onomu, koga prvoga sretno? Pak i opet, kaj je on kriv, kaj redovito sretava prvu Ankicu Štrbcėvu? A jošće je menje kriv, kaj ga Anka rada sluša pak gđa i gđa porumeni, ter glibokš: zalukne vu oči? To je došlo samo od sebe, da nije jedni drugo opazilo kada i kak?

Napokon previdi su i Vinceki i Štrbci, da nė trėba niti plota niti vrata; nu prvije nego li se o tom osvedočiše, zgodilo se nekaj, kaj hoću da vam pripovėdam, da vidite, kak bedasto moraju da se ljudi posvade i kolika je sreća, ako se za dobe opamete.

Bilo je to kad lipė cveteju. Vu nedelju po poldan otišel je Vincek vu vrt, da se spanjem okrepi. Izpruži se pod lipom na zelenu travu; obedve ruke postavil je pod glavu ter je počel poslušati, kak zuje čmele po svrđu.

Dva tri put odpre oči, onda se mu zaklopile trepavice i zaspal je. Drugoć razgovarjal se tu sa Štrbecem; nu denes je Štrbec odišel vu gorice.

Sunce se je spuščalu proti gori, a Vincek još uvek spi, kak da bi osem noćih skožlaval. Nisu ga prebudili sunčeni traki, koji su predri do njega izmed lipovih granah, niti muhe, koje mu oko nosa brniju. Gđa god zahvatil rukom za muhom ili je puhnul na njom srdito, ali se nije prebudil, već je samo spal dalje. Istem kesno pretrgel mu je sna Štrbec, zovuć ga po imenu:

„Andraš, hej Andraš!“

Vincek se podignul, ogleđal se i opazil suseda; gđe se vuprl vu plots obedvemi lakti ter ga šarca.

„Drugi se ljudi vu nedelju Bogu mole — rekel je Štrbec, — a ti ovak vrėme tratiš!“

„Nemam posla pak zakaj si nebi malo podrėmal, dok je Bog dal ljepoga dana i vremena?“ odgovoril je Vincek.

„Čul sam te do guvna, kak si zdravo hrkal; blago onomu, komu neotimlju sna brige i posli, nastavil je Štrbec.

„A kaj tebe mući ter si se nekaj ozlovolil?“ zapital je Vincek.

„Im puknuti bi moral od srditosti. Nesrećni pastiri! dali su mi popasti najljepše trse na zavrtju goric!“ potužil se Štrbec susedu.

Medtimga osovil se Vincek na noge, podigel s trave skerlaka i pošel je bliže susedu. Hladni vetrek popuhaval je od zahoda, zadnje čmele odlėtale su s lipinoga cvėta, a listje trepetalo pomalem kak da bi se hotelo okupati vu frizkom večernjem zraku. Dišal je cvět, dišala trava, dišala trava, dišal je ves zrak.

„Ali je sad ljepo — dotrgnul je šutnju Vincek — pak je puno vrėdno takvo ljepo drėvo, kakova je ta naša lipa!“

„Istina, istina — poprijel je Štrbec; — nego kaj bi ti rekel, da ju posećem?“

I akoprem se je pri tom Štarc nasmejal, da pokažu kak se samo šali, stepel se Vincek, da bi ga gđo po hrbtu polejal mrlzom vodom ter je pogledal ve na suseda ve nalipu.

Plot je doista podal lipu Štrbecem; nu i slėpec bi videl, da plot krivo stoji ter je onaj,

koji ga je gradil, zašć na tudje tlo pak da lipa ako nije Vincekova, barem mora da je zajednička (skupna).

Za to Vincek nezna, kaj bi rekel, već premerisuseda okom srdito. Ov se podjeno smejal.

„Moram ga malo podražiti“, misil je vu sebi.

Ouba je rekel: „zabadava tu zaslanja, a pod drėvom trava neraste!“

Vinceku je stvar dodijala! na silom se vmiril. Nije mogel da dokući, kaj je Štrbcu puknulo vu glavu; čemu išće svadju; kaj mu je skrivila lipa? Napokon je rekel mirno:

„Čemu to pravdanje? Govorimo rajsi kaj drugo.“

„Hm — pak kaj zla govorim? Svojom stvarju morem činiti kaj hoćem? Jeli ne tak? — pehnul ga i opet Štrbec.

(Drugiput dalje.)

## KAJ JE NOVOGA ?

### Pogreb grofa Hartenaua.

Vu pondeljek po poldan pokopan je grof Hartenau, kak smo već javili. Naše izvješće moremo još popuniti sledićimi vrlo zanimivimi detaili:

Vu jutro 20. novembra došli su vu grofovnu vilu bugarski oficiri ter položili 14 vėncov na raku pokojnikovu. Jeden za drugim pristupili su k raki, prekrizili se i kušnilo staklenu ploću, koja je svana pokrivala pokojnikovu glavu. O poldan stigla je vu vilu velika bugarska deputacija, vu kojoj su bili ministri Frekov i Sabov, prezeš sobranja (orsackoga spravišća) Potkov, obligati Cankov i Solkotović, oberšter Petrov i adjutanti kneževi Vinarov i Markov.

Deputacija se je najavila grofici vdovici, koja se je dala donesti vu salon ter ih primila. Puklankam su joj izjavili sažaljenje naroda i kneza, grofica je odgovorila francuzki, da je njezin pokojni tovaruš od svega srca ljubil Bugare i da im je začuval zahvalni spomen.

dvorišće dojt i za vugel, gđe je njezina kuhnja bila, se obrnuti. Ona misleća, da ju prijateljica hoće pohoditi i čez kuhnju u sobu dojt, stane se odmah i ide kuhnju odpirat; ali kad odpre i van pogleda, nevidi nikoga.

Za nekuliko vur poslie toga joj dojdju povedaat, da joj je prijateljicu gutta vudrila.

#### IV.

Meni poznata gospodična L. R. bila je na ladanju kod svoje sestre, vdovice K. te je njezino betežno diete dvorila. Kad su jedne večeri obodve gospe u sobi pri berčžoi ku sedele, začuju na jedan krat, kak da bi nekaj po zvonceu jedan krat čvrsto udarilo — Gopodična mi je potlam pripovćdala, da je bilo baš tak čuti, kak da bi glas bil od zgora došel.

Činilo se je, da je zven i betežno diete čulo, jer je pitalo: kaj jeto bilo? — Sestre si to nisu tim više mogle razjasniti, pošto se onde u blizini nigde nikakov zvoncec nije nahadjal. Ali su si zapametile vuru, ok kojoj su zven čule.

Drugi dan je diete, baš u ono vrėme, kad su prije jedan dan glas zvona čule, umrlo.

#### V.

Od jedne vriedne gospe sam čul pripoviedati, da je svaki krat, kad joj je god netko u familii umrl, čula ober sebe ružiti, kak da bi tko lonca potrl.

Nekaj sličnoga se je meni samomu zgodilo. Jednoć sam imal vrlo nepokojni sen i nevugodnu senju. — Senjal sam kak gledim, gđe človek umira. — Na jedan krat, onak u snu, mi se prični, da je nekaj zružilo, da bi netko jednu korpu porcelana hitil, na kaj se prebudim. Toga dana si zapametim i tri dni zatim dobin iz doma list, da mi je ded umro i to baš on isti dan

#### VI.

Gospodična H. H. mi je pripovćdala: Jednog liepog lietnog dana je na imanju svoga oca, u senci, na klupi polag zida sedela. kad na jedan krat začuje svoje ime zvati. Oja misleća, da joj se je mladja sestra na nabižje skrila, pak ju sed hoće tobž dražiti, stane se i gleći gore na nabižijski oblčec.

Komaj da je od klupi, nu kojoj je sedela, skraj otišla, opade baš na ono mjesto, gđe je prije sedela, veliki cigel iz krova dvokagnoga grada.

#### VII.

Zemelski gospodin G... hoteći jednog dana marofa si pregledati, dojde na jedan, te poalje po išpane, kojemu je hotel nekakov nalog dati. Buduć da je išpan bil na polju pri tčakah, otide gospodin u svoju sobu, koju si je za takove prilike dal prirediti, prevali se na kanapej i čeka cigaru pušć, dok išpan dojde.

Sad na jedan krat pokuć netko na vratih. On dovikne „szabad“ — misleći, da je išpan došel. Nutar nedojde nitko, nego pokuć još jedan krat. Gospodin opet dovikne „szabad“ — ali opet neima nikoga, nego pokuć i po tretji krat.

Sad gospodin G... malo razsrdjen skoći iz kanapeja gore ide k vratu, da tomu gluhaku sam odpre. Ali komaj da je odpri vrata, van poglednul i vani nikoga našel, zruše se ciele prosnice na kanapej, na kojem je on malo prije ležal.

#### VIII.

Nekaj par zakonskih ljudih bil je sud beno od stola i postelje razstavljen. Njihovo

Grofica je takaj s prvudane strani ubav-  
ještena o želji Bugarah, da dade dozvolu za  
prevoz mrtvog tēla svog tovaruša vu Sofiju.  
Ona je odgovorila, da je pripravna na to  
pristati, no samo pod uvjet (pod pogodbom),  
da bude i ona po svojoj smrti pokopana  
poleg njega.

Zadnje ceremonije započele su ob dvēh  
vurah po poldan. Grofica Hartenau hotela je  
iti sa sprevodom na grobje, alisu se tomu supro-  
tivili doktori. Napokon su joj dozvolili, da more  
nazočna biti pri blagoslovu tēla vu hiži.  
Donesli su fotelji i klecalo za nju. Kad je  
ona stupila, vu sobu, vse je nazočne obuzela  
dvostruka tuga. Grofica se je vu par zadnjih  
dnevov tak premenila, da su ju komaj pre-  
poznali. Pokleknuła je i plakala.

Sprevod je krenul već poznatom raz-  
poredom. Prvi za rakom išel je zastupnik  
kraljev, major Lónyay s priacom Henrikom  
Battenbergom, koji je bil vu englezkoj sol-  
dačkoj opravi, za njim poklisar Monson s  
vojvodom Vilimom Württembergom i princem  
Ferencom Jozeфом Battenbergom vu civilu, a  
za njimi ostali žaljuć.

Raka je privremeno pospravljenja pro-  
testanskom grobju vu grufta familije Reini-  
ghaus pokohdob nije lastoviti gruft gotov. Nad  
grobom držal je minister Frekov na francezkom  
jeziku vrlo ganutljiv oprostni govor. Vsi  
nazočni su se plakali. Ob peti vuri bil je  
zalošten obred dovišen.

#### Vu Darmstadtu 23. novembra.

„Neue Hess. Volksblätter (novine) doz-  
naju iz pouzdana izvora, da je ruski cesar  
sa svimi velikimi knezovima povodom  
smrti grofa Hartenaua poslal najsrdačnije  
telegrama sažalenie grofovoj materi princesi  
Battenberg.

Isti list javlja, da general adjutant We-  
her kakti zastupnik velevojvode i grof E. bach  
Schünberg putuju zutra vu Sofiju, da onde  
s dopušćenjem cesara Vilima (prajzkoga) budu  
nazončni sprevodu prvog bugarskog kneza  
Aleksandra.

#### Vu Sofiji, 23. novembra.

Ovdi se očekuje, da budu mrtvo tēlo  
grofa Hartenaua sim dopratili njegovi brati,  
princ Henrik i princ Ferencz Jozeф Batten-

jedino diete, jednu dievojčicu, imala bi po'ag  
sudbene odredbe mati, dok navršil sedmu go-  
diću starosti, pri sebi zadržati, a onda otcu  
predati.

Vrieme predaje je došlo, i mati se je  
težkim srcem od svog dieteta dielila, jer  
ako i otcu dieteta nije bila sklona, ali diete  
samo je ljubila, kak već mati svoje diete lju-  
biti more.

Ona je diete do stanovite stacije na  
željeznici sama pratila, a onde je došla mati  
njezinoga muža, iliti babica dieteta joj nap-  
roti, koja je onda diete od nje prevzela.

Friderika — tak je bilo ime dietetu —  
je već više liet bila pri babici, skojum je  
u jednoj sobi spala. Jednoć po noći čuje  
starica, kak ju dievojčica drhčućim glasom  
zove. Kad ju zapita, kaj hoće, odgovori  
mala: „Kaj hće ova ženska tu pri mojoj  
potselje? Podjednom mi govori: Zbogom  
Friderika, zbogom“.

Drugi dan dojde telegram, da je die-  
vojčicina mati one noći umrla.

Em. Kollay.

berg. Sprevodu budu nazočni dvē regimente  
pješačtva, jedna regimenta konjaničtva i jedna  
kanonirska regimenta. Vu Sofiju su već poz-  
vani vsi komandanti divizijah. Na granici  
(medji) bude mrtvo tēlo dočekano salvami.

#### Zet grofa Csákya.

Magjarski ministerbogoštovja i nastave,  
grof Albin Csáky nije baš okorjeli aristokrat,  
kak je već dokazano, oženivši djevojku grad-  
janskog roda. Ovo je isto načelo sljedil i pr-  
zamušu svoje kćeri, kojoj je odebral muža,  
koji je samo prosti plemenitas. Dne 17. no-  
vembra vjenčal se je va Budimpešti ministarski  
perovojda Ladiszlav pl. Hertelendy s minist-  
rovom kćeri kontesom Laurom Csáky, a  
pohedob je familija ministrova još vu žalost,  
za sinom jedincom grofom Pištom, koji se je  
strelil, obavljena je svatba vu najužem krugu  
vrlo jednostavno. Zaručnik i zaručnica došli  
su vu cirkvu vu navadnoj uličnoj opravi. —  
Mladi gospodin Hertelendi već je predložen  
za ministarskog tajnika.

#### Magjarsko narodno kazalište.

Za buduće leto 1894. sastavljeni pro-  
račun magjarskoga narodnoga kazališta  
(teatra) vu Budimpešti izkazuje potreboću  
od 402.000 for. t. j. za 10.000 for. više,  
nego tekućega ljeta. Ovaj višak upotrebljen  
je na povišenje plaćah sa 5500 for. kod  
mužkog i 5400 for. kod ženskog osoblja.

Teukuće ljetu imaju od glumacah: Ujházi  
8000 for. plaće, — Vizvári. I. Szigeti,  
Náday i Nagy vsaki po 6000 for., —  
Szacsvey 4500 for., — Em. Szygeti, Mi-  
hályfi, Gyénes i Bercsényi po 4000 for., —  
Egressy 3500 for., dalnja dvojica po 3209  
for., — jeden 3000 for., — dva po 2800  
for., — jeden 2500 for., — jeden 2400  
for., — jedan 2200 for., dva po 2000 for.,  
— jeden 1800 for., — dva po 1500 for.,  
i dva po 100 for., — skupa 26 glumacah  
splačom od 91.100 for.

Od glumicah imadu: Emilia Markus  
10.000 for., — Mária Jászai 8300 for., —  
Laura Gelvey i Tereza Csizlag po 7500  
for., — Flora Feleky i Kornelia Prielle  
(doživotno) po 6000 for., — Lendvay 5200  
for., Mária Hegyesi 5000 for., — Vizvári  
4500 for.; — Rákosi, Szacsvai, Tay. i  
Lanczy po 4000 for., Alszezy 3500 for.,  
— jedna po 2800 for., — jedna 2600 for.,  
— jedna 2000 for., — jedna 1600 for.,  
dvē po 1500 for., — jedna 1400 for., —  
tri po 1200 for. i dve po 4000 for., —  
skupa 28 glumicah s plaćom od 104.000 for.

Za buduće ljetu povicila se bude plaća  
(med ostalimi) sa 500 for. vsakoj, glumicam:  
Jászai, Hegyesi Vizvári, Rákosi, Tay i Al-  
szegy, ter glumcem: Zilachim ze 1000 for.,  
— Latabaru za 600 for., — Szacsveyu i  
Bercsényu za 500 for.

Direktor Pau'ay vuživa plaću od 8000  
for., a tri redateljci po 1330 for. doplataka

#### Govornik na tronušu.

Njemačkoga (prajzkoga) cesara Vilima  
zoveju „govornikom na tronušu“, ar je on  
navaden vsakom prilikom govoriti i razvijati  
svoje nazore, koji dokazaju njegovu vanrednu  
samovjestnost. Tak je cesar 16. novembra  
kod zaprisegnuća regrutov vu Berlinu opet  
držal dug govor, vu kom je rekel i ove  
reči: „Ja potrebujem kršćanske vojnike,  
koji znadu moliti svoj otec naš. Soldat  
nesme imeti svoje volje, već Vi vsi imate  
jednu volju, a to je moja volja, ima samo  
jeden zakon, a to je moj zakon.“

#### Biskup Štefan Mayer.

Vu Esztergomu je vumrl veliki prepozit  
stolnoga kaptola, biskup Štefan Mayer vu  
81 ljetu.

#### Biskup Pavel.

Vnogo spominjani veliko varadinski  
grčko katolički biskup Pavel, koji je bil  
osumnjičen, da kakti Rumunji širi med  
klerom rumunjstvo proti magjarstvu, komu  
su zaradi toga polup ali vse obloke i prire-  
dili silnih izgredah — i koji se je na mje-  
rodavnu mestu opravdal ter dokazal, da on  
širi magjarsku ideju, podnesel je magjarskoj  
vladi molbu, kak novine „Szabadság“ javlja-  
ju, da mu pri kralju i sv. stolici izhodi  
odstup s biskupske stolice, ar se kani povući  
vu samoću. Grčko-katolička biskupija veliko-  
vaadinska jedna je od najbogatijih vu  
Magjarskoj i nadmašuje dohodki i istu  
esztergonsku nadbi kupiju. Biskup Mihajlo  
Pavel navršil je već 66 ljet, ter je od 1872.  
do 1879 bil biskupom vu Samoš-Ujváru.

### Nekaj za kratek čas.

Znatizeljnost.

A: „Kak ste zadovoljni s vašom gos-  
podaricom?“

B: Dobra je, samo mi se čini, da je  
odviše znatizeljna.“

A: „Kak to?“

B: „Neprestance me pita, kad njoj budem  
platil kvartira?“

Posljedice svoje vrsti.

Sinek: „Ah dragi tatek, daj mi pomoci  
pri ovom računuu.“

Otec: „To nemrem, niti se razmem vu  
njega.“

Sinek: „Tak, — onda bum ja dobil  
zutra vu školi batine zato, kaj Ti neznaš  
računati.“

Opravdana tužba.

Tast: Nu dragi moj zet, kak ste zado-  
voljni s mojom kćerjum?“

Zet: „Ja se nemrem zadosta načuditi,  
da me niste već onda vum hitili, kad sam  
došel vašoj kćeri v snuboke.“

Dosetljiv.

Barun: „Ali, dragi Mojzeš, Vaša vuha  
su vsaki dan vekša.“

Mojzeš: „Moguće gospodin baron: ali  
znaju, moja vuha i njihov razum, ti bi dali  
glasovitog osla.“

Priredil:  
Glad Ferencz.

### LOTERIJA

Buba 25-ga novembra 1893  
75 61 6 17 60

### Cena žitka. — Gabona tr a

1 m.-mázsa. —	1 m.-cent.	frt	kr.
Buza	Pšenica	6	75
Zab	Zob	6.	25
Rozs	Hrč	5—5	50
Kukoricza 6	Kuruza stari	4	80
„ u j	„ novi	—	9
Árpa	Ječmen	5	50—6
Fehér bab	Grah beli	5	20
Sárga „	„ žuti	4	20
Vegyes „	„ zméšan	4	10

NYILTTÉR\*

Henneberg G. (cs. kir. udvariszállító) selyemgyára Zürichben, privátmegrendelőknek közvetlenül szállít fekete, fehér és színes selyemszöveteket, méterenkint 45 krtól 11 ftt 65 krig postabér és vammenesen, sima, csikos, kockázott és mintázottakat, damasztot stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző szín és arnyalathban.) Minták postafordultával küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

\* E rovat alatt közöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

ODGOVORNÍ UREDNIK  
MARGITAI JOZSEF  
Glavni surednik  
GLÁD FERENCZ

# Hirdetések.

## Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbírósg mint teilekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Gróf Festetics Jenő végre hajtatonak, Bartits Imre és neje Tkalcsecz Mária végrehajtást szenvedők elleni 25 ftt 50 kr tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a n.-kanizsai kir. törvényszék — a csáktornyai kir. járásbírósg területén lévő pri vizslávecei 327 tk. 1283 hrsz. a. 45 ftt-ra becsült ingatlan; 232/3 hrsz. a. 56 ftt; 533/4 hrsz. a. 66 ftt; 578/3 hrsz. a. 32 ftt, 595/3 68 ftt és 475/b hrsz. a. 220 ftt-ra becsült ingatlanra az árverést ennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelelt ingatlan az 1893. évi december 12. napján délelőtti 10 óraker

pubiszlávecei községbíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át vagy készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. jbrósg mint tkvi hatóság Csáktornyan, 1893. nov. 1-én 928 1-1

## Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbírósg mint teilekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy gróf Festetics Jenő végrehajtatonak, Kuhár Antal, özv. Hacsek Istváné szül. Dodlek Dorottya és Leitner Józsefné szül. Lobstein Terezia órségi lakosok elleni végrehajtást szenvedők 50 ftt 96 kr tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a n.-kanizsai kir. törvényszék — a csáktornyai kir. járásbírósg területén lévő órségi 21 tk. 22 hrsz. a. ingatlan az ezen tkvben felvett legelő és erdő illetményel együtt 305 ftt; 157 hrsz. a. 193 ftt; 254 hrsz. a. 194 ftt; 482 hrsz. a. 41 ftt; 765 hrsz. a. 108 ftt; 1099 hrsz. a. 65 ftt; 1132 hrsz. a. 83 ftt; 1138 hrsz.

a 91 ftt becsértékben; az órségi 227 tk. 294 hrsz. a. 59 ftt; az órségi 230 tk. 4181 hrsz. a. 160 ftt; az órségi 240 tk. 244/b hrsz. a. 63 ftt; 307/b hrsz. a. 62 ftt becsértékben; és végre az órségi 287 tkvben felvett legelő és erdő illetmény 50 ftt becsértékben az árverést ennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelelt ingatlan az

1893. évi december 12. napján délutáni 3 óraker

órségi község bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz 42 §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz' a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-cz, 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. jbrósg mint tkvi hatóság, Csáktornyan, 1893. november 1-én. 929

4896 tk 93

## Arverési hirdetmény.

A perlaki kir. jbrósg, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Zalavármegye összesített árvtára végrehajtatonak, Zagorecz István mura-csányi lakos elleni végrehajtási ügyében a visszárvést 38 ftt 51 kr. tőke, ennek 1881 évi január 1-től járó 7% kamatai a félővenként lejárt 7% késedelmi kamatai, 15 ftt 90 kr. és 8 fr. 55 kr. már megállapított költségeknek behajtása céljából Spie. Albert mura-csányi lakos árverési revő késedelmes fizető ellen elrendelte. Az árverés megtartásáa határidőül

1893. évi december hó 15 ik napjának d e. 10 órájt

M. Csányban a községházához klüzi mely határon a n.-kanizsai kir. törvényszék (a perlaki kir. jbrósg) területén fekvő, a mura-csányi 1934. sztkvben felvett A † 1063/a hrsz. a. egész ingatlan az 1881 évi 60. t.-cz. 156 §-a alapján 18 ftt; az 1065/a hrsz. a. egész ingatlan u. e. t.-cz. alapján 78 ftt, továbbá a mura-csányi 69 sztkvben A † 73, 74, 76, 2215, 4569, 895, 2316/a 2252 2306 és 2213 hrsz ingatlanoknak és tartozékaiknak Zagorecz István nevéen álló része együttesen 410 ftt becsárban dr. Tersánszky Gyula perlaki latos vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen elfogani adatni.

Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár.

Árverezni szándékozók tartoznak a becsár 10% -át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni. Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 30 nap alatt, a másodikat ugyanattól 60 nap alatt, a harmadikat ugyanattól 120 nap alatt minden egyes részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módozatok szerint lefizetni. — Ezen hirdetmény kibocsájtásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a perlaki kir. járásbírósg teilekkönyvi osztályánál és Mura-Csány község előjáróságánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kelt Perlakon a kir. jbrósg, mint tkvi hatóságnál 1893. évi november 3-án. 925 1-1.

4163 tk 93.

## Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbírósg mint teilekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy államkincstár végrehajtatonak, Hollub Oszkár, Hollub Ferencz és Hollub Natália végrehajtást szenvedettek elleni 215 ftt 60 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a nagy-kanizsai kir. törvényszék — a csáktornyai kir. járásbírósg területén lévő a IV. hegykerületi 236 tk. 445 hrsz. a. 436 ftt-ra becsült ingatlanra az árverést ennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelelt ingatlan az

1893. évi december hó 25-ik napján délelőtti 10 óraker

v IV. hegykerületi községbíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át vagyis készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. jbrósg mint tkvi hatóság Csáktornyan 1893. október hó 14-én. 926 1-1

Köszvény és csúzbán szenvedőknek ezennel a legújabban körökben

### Horgony-Pain-Expeller

elnevezés alatt dícsőrelőleg ismeretessé vált Tinct. Capsici comp. ajánlólóg legyen emlékeztető hozva. Ezen népszerű házi szer 25 óta, mint legmegbízhatóbb fájdalomcsillapító bedörzsölés ismeretes és mindnyájuk által, a kik használták igen kedveltek, úgy hogy további különös ajánlásra nem szorul. Üvege 40 kr., 70 kr. vagy 1 f. 20 krtól a legújabban gyógyszerárban kapható. Azonban a „Horgony” védjegyre ügyelendő, mert csak a vörös horgonnyal ellátott üvegek valódiak. Ha a valódi Pain-Expeller helyben nem volna kapható, akkor forduljunk a gyártók gyógyszerárához: Richter gyógyszerár, az arany oroszlanhoz” Prágában vagy Turók József gyógyszerészhez Budapesten.



## Essencziákat

rum, cognac mindennemű sze, szes italok, asztali likőrök és különlegességek azonnali elkészítésére a legkiválóbb minőségben szállítok.

Azonfelül ajánlok 80 foku, vegyileg tisztá eczetesencziát kellemes ízű borecset és közönséges eczetek gyártásához. Leírások és használati utasítások ingyen mellékeltek.

**Kiváló eredményért kezeskedek.**

Árlapot bérmentve küldök.

### Pollák Károly Fülöp

Essencziák - különlegességek gyára

878 11-50 PRÁG.

Megbízható ügynökök kerestetnek.

## Arverési hirdelmény.

A perlaki kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Fus Antal kotori lakosnak végrehajthatónak özv. Szekeres Mártonné sz. Placsko Mária Szekeres István tót-szerdahelyi és Grész Alajos ügyvéd mint Szekeres Márton ismeretlen örökösei részére kirendelt ügygondnok porlaki lakos eleni végrehajtási ügyében 130 frt tőke ennek 1892 november 1-től járó 6% kamatai 30 frt 86 kr. eddigi ezuttal 11 frt 45 krban megállapított költségeknek behajtása czéljából a nagy-karizsai kir. törvényszék (a perlaki kir. járásbíróság) területén fekvő, a 3700 sztkjvben A + 2129/a hrsz. a. foglalt röh, Szekeres Márton nevén álló ingatlan 513 frt és az u. a, 3656 sztkjvben A + 10265 hrsz. a. foglalt u. a. nevén álló ingatlan 81 ft becsárban

1893. évi december hó 27-ik napján d. e 10 órakor

Kotor község házánál Osesznak József perlaki lakos felperes ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen el fognak adatni. Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár.

Árverezni szándékozók tartoznak a becsár 10% -át készpénzben vagy óvadékképes érték papírban a kikiáltott kezéhez letenni. Vevő köteles vételár 3 egyenlő részletben, még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt a másodikat ugyanattól 30 nap alatt, a harmadikat ugyanattól 60 nap alatt minden egyes részlet után az árverés napjától számított 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módzatok szerint befizetni. — Ezen hirdetmény kibocsájtásával egyidejűleg meg állapított árverési feltételek, a perlaki kir járásbíróság tlkkönyvi osztályánál és Kotor község előljárásgánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Perlakon, 1893. évi szeptember 13.

927 1-1

## Csirászat bérbeadás.

Zágrábi káptalan bérbeadja Varazsd-Topliczán 1894. évi január elsejétől három vagy löbb évre 20 darabból álló saját



Bérbe venni szándékozó ajánlatot tegyen 1893-ik évi **december 15-ig** 5 százalék bánatpénzzel a zágrábi káptalan irodájában „Kaptol“ 27-ik szám Zágrábban.

Egyuttal hozzá tételik, hogy az illető bérlőnek fürdő-évadban alkalma van a fürdővendégektől ugy mint: különféle italok, ételek, különösen tej, kávé, turó és külömbféle képen készített csirkék s a többiből — ügyességével — jelentékeny hasznot bevenni.

Zágrábban, 1893-ik évi november hó 14-én.

A zágrábi káptalan igazgatósága.

2-3

## A Richter-féle Horgony-Kőépítőszekrények

mint azelőtt páratlanok a maguk nemében; három éven felüli gyermekek számára a legkedveltebb karácsonyi ajándék. Olesőbbak mint bármely más játék, mivel sok éven át elartanak és még hosszabb idő múlva is kiegészíthetők és nagyobbíthatók. A valódi

### Horgony-Kőépítőszekrények

az egyedüli játék, a mely valamennyi országban esztáltal dícséretet talált, és mindnyájak által a kik ismerik, meggyőződésből továbbajánlatik. A ki ezen, a maga nemében páratlan játék és foglalkoztatásért még nem ismeri, az hozassa hamarjában az alatt jegyzett cég által az új, gazdagon illusztrált árjegyzeket és olvassa az abba nyomtatott felette kedvezo biralatokat. — Bevásárlás alkalmával határozottan: Richter-féle Horgony-Kőépítőszekrény kerendő és minden egyes szekrény Horgony-gyárjeggy nélkül, mint nem valódi, keményen visszautasítandó; a ki ezt elmulasztja, könnyen kaphat kevesebb értékű utánzatot. A valódi Horgony-Kőépítőszekrények 35 kr., 70 kr., 80 kr., 5 frt. és magasabb áron

a finomabb játékszerüzletekben készletben vannak.

Uj! A Richter-féle Türelmi játékok: Columbus tojása, Villámhárító, Haragtörő, Gondúzó, Pythagoras stb. Az új füzetek, kettős játékok felette érdekes feladatait is tartalmazák. Egy játék ára 35 kr. Csak a „Horgonynyal“ ellátott játék valódi!

Richter F. Ad. és társa.

Első osztr.-magy. csász. és kir. szabadalm. kőépítőszekrény-gyár.  
Wien, I. Nibelungengasse 4, Rudolstadt, Nürnberg, Otten, Rotterdam, London E.C., New-York.



Osztr. vörös kereszt sorsjegyek

Főnyeremény 50.000 frt.

Huzás 1894. január hó 2-án.

Bank és váltó-üzlet

XVII. m. kir. államsorsjegyek.

Főnyeremény 60.000 frt.

Huzás deczemb. 28-án.

## GRÜN WALD és SCHWARZ

VARAZSDON, BOLT UTCZA.

Bécsvárosi sorsjegyek.

Főnyeremény 200.000 forint

Huzás 1894. január 1-én.

Ig érvény 3 frt 25 kr., és 50 kr. bélyeg.

IGÉRVÉNYEK

minden húzáshoz.

\*

Tőzsdei ügyletek

közvetítetnek.

Hitelsorsjegyek

Főnyeremény 150.000 frt.

Huzás 1894 január 1-én.

Ig érvények: egész 4 és fél lrt, és bélyeg.

Vásárol és elad mindennemű érték-papirokat, u. m. sorsjegyeket, járadékokat, zálogleveleket, részvények és kölcsönöket ugyszintén arany és ezüst pénzeket.

Tudakozódásokra pontosan felelünk és minden megbízást a legméltányosabban eszközölünk.

Kölcsön értékpapirokra teljes árfolyamértékig.

Sorsjegyek eladása részletfizetésre.

Sorsolási veszteségek ellen való biztosítás.

Kisorsolendő értékek nyilvántartása.